

DE PELGRIM

Script

Ruben Focketyn

info@focketyn.be
+32 4 95 82 84 15

DE PELGRIM

Piloot - Afl 1: "LOW YO YO STUFF"

INT. CAFÉ VAN BAMBOST - DAG

Lichtbruine koersbenen paraderen langs lege tafeltjes. Daarboven wiebelt een niet per se flatterende mannenkont in te strakke koersbroek, nadien een bezwete rug met het logo "DE PAEPEGAAI" op, om te eindigen met een licht kalende kruin. We nemen daglicht waar en volgen de man naar buiten. Hij draagt rechts een Orval, links een Hoegaarden bij zich. BRUNO PANDERS bukt zich om de drank op tafel te zetten zonder te morsen. We nemen door het bukken een andere man waar, in hetzelfde koerstenue, met slinks halflang "gelgraag" haar en een prijzige zonnebril op.

EXT - TERRAS VAN BAMBOST - DAG

STIJN PYNSEELS

Ik heb hem gezien.

BRUNO PANDERS

Wie? Wanneer?

STIJN PYNSEELS

(Trekt wenkbrauwen op)

Hem.

BRUNO PANDERS

(kijkt rond)

Waar?

STIJN PYNSEELS

Daarjuist. Hij liep hier voorbij...

BRUNO PANDERS

Ah.

STIJN PYNSEELS

We leven in een vrije wereld,
zeker?

BRUNO PANDERS

(Grijpt achteroverleunend een handjevol borrelnootjes)
Te vrij, te vrij...

STIJN PYNSEELS

Schol.

BRUNO PANDERS

Schol.

Een biersnor vormt zich op de bovenlip van PANDERS.
Beide heren zwijgen en genieten van de zon. Dat is het mooie
aan hun relatie: deze heren beseffen het belang van
gezamenlijke stilte... die kan soms lang duren. Maar vandaag
ligt dat anders.

STIJN PYNSEELS

Waar zou die nu naartoe gaan, denkt
ge?

BRUNO PANDERS

Goh. De bakker?

STIJN PYNSEELS

Mmm.

BRUNO PANDERS

Loranne?

STIJN PYNSEELS

(Kijkt fronsend voor zich uit) Dat
zou nog niet zo slecht zijn,
precies.

BRUNO PANDERS

Ah ja?

STIJN PYNSEELS

Dan heb ik mijn zwarte raaf al...
Enfin, ik zal het dan wel horen
zeker.

De heren nemen in stilte een slok van hun bieren en laten
voor een tijdje de stilte spreken.

BRUNO PANDERS

En ons Floor haar punten?

STIJN PYNSEELS

Goed hé. Goed, geen klachten.
(STIJN kijkt geïrriteerd in de
verte) ... Het is te zeggen, wel
klachten.

BRUNO PANDERS
(geamuseerd) ah dus het is waar.

STIJN PYNSEELS
Ik hoop van niet maar ik vrees
ervoor.

BRUNO PANDERS
Van sommige mensen, daar weet ge
eigelijk al van: gij gaat nog in de
moeilijkheden komen

STIJN lacht.

BRUNO PANDERS (CONT'D)
Da's echt. (geconcentreerd) Ge ziet
dat in hun ogen. Die hebben daar
een ander licht in en dat licht dat
zegt: dat maakt mij niet veel uit -
en daardoor... (neemt slok)
daardoor maken zij fouten - die
JACCO heeft dat ook

STIJN PYNSEELS
Omdat het niet uitmaakt?

BRUNO PANDERS
Omdat ze niet stilstaan bij de
gevolgen

STIJN PYNSEELS
Dat houdt steek

BRUNO PANDERS
Da's zeker dat dat steek houdt -
over steken gesproken, het is
gewoon wachten

STIJN PYNSEELS
Wachten?

BRUNO PANDERS
Tot dat uw wielstoksteker van
daarstraks er een laat vallen, een
steek

STIJN heft geamuseerd zijn glas om nogmaals te 'tjingen' met
BRUNO. Pal op het moment dat de glazen elkaar raken eindigt
het shot.

INT. SPEELGOEDWINKEL "DE PAEPEGAAI" - DAG

Strakke gangen bomvol speelgoed - de inrichting doet denken aan hoe New York gebouwd is: hoe kunnen we zo efficiënt mogelijk, zoveel spullen op één plaats krijgen? Blok A, blok B, blok C. We kijken dwars op elke dag - in de laatste gang, zien we een sjofel "zwerfverachtig" bebaard type in een bevlekte korte broek met daarover een lange overcoat. Hij draagt een pet en een felgroene hoofdtelefoon, neuriet zacht mee met de muziek. Hij ziet eruit zoals Forest Gump die heel America afliep, halt houdt en plots beslist dat het genoeg is geweest met lopen.

Hij neemt een barbiepop uit het rek en bekijkt deze aandachtig. Hij houdt de pop tegen het licht en kijkt naar geconcentreerd naar de verpakking. Deze man lijkt strenger dan doorsnee ouders toe te kijken op kwaliteit van wat anderen doorgaans rommel zouden noemen: wat JOHANNES STAES AKA PELGRIM betreft, is hier sprake van een weloverwogen aankoop. Hij heeft beslist en zet de pop terug in het rek, loopt de gang door.

INT. SPEELGOEDWINKEL "DE PAEPEGAAI" - DAG

Een vrouwennagel probeert ondanks ongeduld een prijsje van een boek te pulken zonder de kaft te beschadigen. De eigenares van die nagel kijkt op. Vanuit haar ooghoek loopt een tienermeisje naar haar toe.

MARJAN DEPAEPE

FLOOR... vorige week ook al.

FLOOR PYNSEELS

Hoe? Ik heb er nog zo op gelet.

MARJAN DEPAEPE

(ironische blik) Ja...

FLOOR PYNSEELS

(zichtbaar teleurgesteld) Sorry...

MARJAN DEPAEPE

Dat kost tijd en tijd kost geld

FLOOR PYNSEELS

Ik heb er echt op proberen letten

MARJAN wil antwoorden, maar haar aandacht gaat naar iets anders uit: er staat een man voor haar aan de kassa. Precies een kruising tussen die gitarist van ZZ Top en Gandalf The Grey, denkt MARJAN.

PELGRIM

(licht & uitnodigend) Dag mevrouw,
zeg, wat een schone winkel hebt ge
hier!

MARJAN DEPAEPE

(voorzichtig) Ah... merci.

PELGRIM

Hebt u hier soms een kar?

MARJAN DEPAEPE

Tuurlijk, daar achter de hoek daar.
(wijst)

PELGRIM

Magnifiek

MARJAN en FLOOR kijken elkaar bevraged en licht geamuseerd
aan. Ze schieten net niet in de lach.

FLOOR PYNSEELS

(heel zacht, breed lachend, naar
beneden gericht, richting MARJAN)
Wat is dit?

MARJAN schudt nee met haar hoofd. Niet doen FLOOR, ze moesten
het toch maar eens merken. PELGRIM komt haast in loopspas de
hoek om met zijn winkelkar: hij is enthousiast als een kind.
MARJAN en FLOOR kijken hem na.

MARJAN wijst naar het prijseticket op het boek.

MARJAN DEPAEPE

(richting FLOOR) Maar dus... hé?

FLOOR PYNSEELS

Beloofd! Ok ik vlieg er terug in
bij de Lego

MARJAN antwoordt niet maar kijkt omlaag naar haar
"paperassen". Er zijn veel leveringen binnengekomen, ze gaat
vanavond niet vroeg naar huis. We zien haar enkele cijfers
optellen en leveringsaantallen doorstrepen, dan hoort ze een
kar naderen om de hoek. Ze kijkt op en trekt een
verbouwereerd gezicht. Ze reikt naar voren en duwt met haar
vinger op de "talkback".

MARJAN DEPAEPE

FLOOR, kan jij even terug komen
alsjeblieft, FLOOR voor kassa

PELGRIM staat met een big smile en winkelkar bomvol barbies voor de kassa. Er zouden elk moment barbies kunnen uitvallen van volume. MARJAN weet zich geen houding te nemen.

MARJAN DEPAEPE (CONT'D)
(aarzelend) Hebt u een vraag, of...

PELGRIM
(enthousiast) Nee, dat mag op de zaak.

PELGRIM grijpt met zijn hand in zijn jaszak en haalt er eerst een verfrommeld papiertje van Mentos uit. Hij doet een tweede poging: een visitekaartje van een slager uit zijn vorig dorp. De derde poging lukt: hij haalt er zijn eigen visitekaartje uit, of eerder, een afgeknipt geplasticiseerd worddocumentje met daarop zijn naam, adres en BTW nummer in font comic sans MS.

FLOOR komt aangelopen en weet zich geen houding te nemen, ze begint te blozen.

MARJAN DEPAEPE
FLOOR, Meneer wil graag deze poppen kopen, kunt gij efkes wat extra zakken gaan halen?

FLOOR wil vertrekken, maar houdt halt.

PELGRIM
Misschien als het kan... zou ik de kar mogen meenemen?

MARJAN DEPAEPE
De kar meenemen?

PELGRIM
Of kopen, ja? Ik weet niet? Ik denk dat ik misschien nog wel een kar kan gebruiken, thuis.

MARJAN DEPAEPE
Ah zo. Goh, wat misschien wel kan is een van onze oude karren, maar daar is dan bv. een wielkje dat niet goed meer draait... Die staan hier voorlopig toch alleen maar in de weg.

PELGRIM
Zou dat lukken? Hoeveel hebt ge daar graag voor?

MARJAN DEPAEPE

(aarzelend) Mensenlief... Neem die
maar zo mee, gezien het bedrag
waarvoor je nu koopt. Die kar is
van de zaak.

Floor doet haar best om haar lach in te houden. Haar gezicht
spreekt boekdelen. Ze draait zich traag 90 graden in de hoop
dat PELGRIM het niet opmerkt.

MARJAN DEPAEPE (CONT'D)

Weet ge wat? (terwijl ze de poppen
scant) FLOOR gaat voor u een kar
halen en voor ge het weet staat ze
hier al terug, ... hé FLOOR?

FLOOR PYNSEELS

Ja? Ja! Da's waar.

FLOOR zet het op een lopen.

PELGRIM

Awel dat vind ik nu eens
topservice. (buigt zacht voorover)
Zeg maar euh, even serieus, jullie
vinden dat toch niet ambetant dat
ik zoveel koop hé? Want het rek is
nu wel vrij leeg...

MARJAN DEPAEPE

Meneer, ge wilt niet weten hoeveel
wij nog in het magazijn hebben
staan van die dingen.

PELGRIMS ogen lichten op. MARJANS ogen verraden instant spijt
dat ze dat zonet luidop uitsprak.

PELGRIM

(kinds blij) Awel, kom we zijn weg!
(lacht enthousiast) Neenee, dat doe
ik u niet aan, ik zou niet durven.

MARJAN wil meelachen maar vindt de situatie te absurd om op
mee te surfen. FLOOR arriveert met de manke kar.

PELGRIM (CONT'D)

Et voila! Magnifiek.

MARJAN en FLOOR laden de poppen in de manke kar. PELGRIM
kijkt geamuseerd rond.

PELGRIM (CONT'D)

Bestaan jullie hier al lang?

MARJAN DEPAEPE
20 jaar volgend jaar.

PELGRIM
Moh. (vouwt handen in bidformatie)
Magnifiek.

MARJAN besluit toch even te polsen.

MARJAN DEPAEPE
En u bent niet van hier?

PELGRIM
Technisch gezien wel, maar pas een
week. Ja, ik woon in 'T Mansoen.
Kent ge dat?

FLOOR verschiet bij het horen van die woorden. Dit is hem: de oorzaak van de furie van haar vader. Hij had die op haar uitgewerkt nadat ze te laat thuiskwam van bij JACCO. Later vertelde haar moeder LORANNE dat STIJN eigenlijk ziedend was op een man die STIJN plannen voor het asielcentrum gedwardsboomd heeft door Het Mansoen op te kopen. FLOOR heeft haar vader zelden zo kwaad geweten...

MARJAN DEPAEPE
Dat zal wel zijn. Eindelijk zeg!

PELGRIM
Eindelijk?

MARJAN DEPAEPE
Dat daar iets mee gebeurt! Dat pand
stond daar maar wat te
verloederen... Ik dacht oh da's
spijtig... (kijkt naar FLOOR) Het
is toch zo?

FLOOR PYNSEELS
(aarzelend) Ja...

PELGRIM
Jaja. (geamuseerd) Maar euh... veel
werk.

MARJAN raakt stilaan op "haar gemak". Deze man heeft geen kwade bedoelingen, hij maakt een aimabele indruk.

MARJAN DEPAEPE
Dat geloof ik nu eens direct.

PELGRIM
Maar ja... daar zijn we voor
gemaakt hé?

MARJAN DEPAEPE

Voor wat?

PELGRIM

(laat overtuigd zijn handen zien
over de toonbank) Om te werken,
tiens!

PELGRIMS ogen vatten langzaam vuur.

PELGRIM (CONT'D)

Samen de Sagrada Familia bouwen:
daarvoor zijn wij gemaakt, voor
grootsheid! (schudt handen, kijkt
naar de hemel aka
speelgoedwinkelplafond)

Het geruststellende gevoel dat MARJAN eerder had, is alweer
verdwenen als sneeuw voor de zon. Zij en FLOOR worden gered.
PELGRIM merkt dat er nieuwe klanten aankomen.

PELGRIM (CONT'D)

Ik ga nu niet langer ophouden. Zeg,
mij ziet ge hier nog terug hoor
(knipoogt).

MARJAN DEPAEPE

Tot ziens en succes met de
verbouwingen.

PELGRIM

(kar voortduwend) Hah, ja het zal
er niet aan mankeren.

MARJAN DEPAEPE

(richting FLOOR) FLOOR, kunt gij
deze mensen efkes voorthelpen aub?

FLOOR loopt rond de balie en wendt zich tot de volgende
klanten. MARJAN loopt in sneltempo de hoek om. Een vader
arriveert met een zacht snikkend kind op zijn
rechterschouder.

VADER KIND

(vreemd soort vaderlijke zen) ...
30 euro hadden we gezegd - da's
geen 50 hé Midas (klopt op de poep
van kindje, richting FLOOR) da's
waar hé juffrouw?

FLOOR glimlacht en begint te scannen.

EXT. STOEP VOOR KOFFIEBAR "LORANNE" - DAG

PELGRIM doet een poging om met zijn kar bomvol barbies op het voetpad te blijven. Geen eenvoudige opdracht: het knarsende rechter-achterwiel tje gooit roet in het eten. Tijdens het duwen kijkt PELGRIM opzij. Een norske, gestresste man passeert op z'n fiets aan de overkant van de straat - GERARD BOELS en PELGRIM kijken elkaar aan, haast in slow-motion. Zou die eerste tijd over hebben, dan was die vast en zeker gestopt om PELGRIM te vragen of hij het logisch vindt dat hij met een winkelkar over de stoep loopt? Zal hij dat anders zelf ook eens doen? Wat als iedereen dat zou doen? De wereld zou er nogal mooi uitzien.

Vanuit een charmant koffiezaakje zien we PELGRIM de winkelkar zo dicht mogelijk tegen de gevel parkeren en in bedwang houden. We zien PELGRIM van achter het raam nog even kijken of de kar wel blijft staan waar die hoort. Hij draait zich om en opent de deur van de koffiezaak, kijkt rond. Een goed gehumeurde vrouw kuist met een vod en spray een van de "retro" houten tafeltjes af terwijl ze haar gezicht naar hem draait.

LORANNE PANDERS
(uitnodigend) Hallo!

PELGRIM
Dag mevrouw, zijn jullie open?

LORANNE PANDERS
Jaja!

PELGRIM
Magnifiek.

LORANNE PANDERS
Amai, zoveel bij? (gebaart naar kar)

PELGRIM
Mja. Het was feest daarnet, zeg.
Allemaal van de soort die ik nog niet had.

LORANNE PANDERS
Allez.

PELGRIM komt dichterbij en steekt zijn hand uit.

PELGRIM
JOHANNES STAES, aangenaam

LORANNE PANDERS
LORANNE.

PELGRIM
Is dit uw zaak?

LORANNE PANDERS
Ja zenne.(fier)

PELGRIM
En zou ik hier dan een kofffietje
kunnen drinken?

LORANNE PANDERS
(lacht) Ja, zenne.

PELGRIM
Magnifiek.

PELGRIM scant de ruimte op zoek naar een geschikt tafeltje. Hij kiest er eentje bij het raam: dan kan hij zijn kar in 't oog houden in geval dat. Ondertussen neemt LORANNE PELGRIM in zich op: sjofel, euh... authentiek... denkt ze. Hij maakt een aimabele indruk, je zou misschien even schrikken als je hem in het laat tegenkomt op straat, maar zijn ogen projecteren liefde.

PELGRIM (CONT'D)
Zeg, die kar, die staat toch niet
in de weg?

LORANNE PANDERS
(maakt zich langer om door het raam
te turen) ... nee, dat denk ik niet
hoor. Plannen ermee?

PELGRIM
Plannen? Ah met die barbies ja ik
gebruik die voor mijn werk

LORANNE PANDERS
Amai, voor welke job hebt ge zoiets
nodig?

PELGRIM
Ah, kunst, ja... Kunstwerk dus
eigenlijk.

LORANNE PANDERS
(geamuseerd) Da's waarschijnlijk
het enige logische antwoord op die
vraag.

LORANNE loopt richting haar 'La Marzocco' en draait zich naar de sjofele zwerver.

LORANNE PANDERS (CONT'D)
Wat kan ik u aanbieden?

PELGRIM
Mmm. (tuurt geconcentreerd op kaart) Wat is eigenlijk het verschil tussen een 'Flat White' en een cappuccino?

LORANNE PANDERS
Een Flat white is 2 shots met gestoomde melk, een cappuccino 1 shot met meer melk in z'n geheel.

PELGRIM
(gespeeld verbaasd) allez jom. Zeg en een "latte" wat is dat dan?

LORANNE PANDERS
(spelerig) ik krijg het gevoel dat jij dat eigenlijk al wel weet

PELGRIM
(verschiet) Nee, nee ik ben gewoon nieuwsgierig. Ik vraag het maar omdat vroeger dan had ge bv. Een koffie ... met een melkske. En dan kon je zelf kiezen van ah... vandaag doe ik er wat meer in, vandaag wat minder of weet ge wat: vandaag drink ik hem zwart. Maar nu... zoveel keuze. En dan bedenk ik mij: als ge een 'flat white', een 'platte witte' noemt, dan verliest dat toch al gelijk wat allure, neen?

LORANNE houdt speels haar hand voor haar ogen en kijkt naar beneden, ze is licht maar aangenaam gegeneerd.

LORANNE PANDERS
Ik denk dat ge wel eens gelijk zou kunnen hebben. Maar dus: geen koffie?

PELGRIM
Jawel, jawel. Doe maar een 'Flat White'. Zeg en maakt gij zo van die toffe figuurtjes?

LORANNE PANDERS
Latte art.

PELGRIM
Melkkunst ja. Melkkunst!

LORANNE lacht luidop.

LORANNE PANDERS
Als ge het zo zegt... klinkt toch
wat cooler in het engels dan
'melkkunst' Hier, ik zal eens iets
moois maken. Een barbiepop.

PELGRIM
Oh ja! Wacht ik kom kijken.

PELGRIM staat enthousiast op en loopt richting toonbank. Net voor LORANNE melk begint te stomen, weerklinkt het geluid van een botsing. De kar met barbies is dan toch haar eigen leven gaan leiden. We zien vanuit de binnenkant van de koffiezaak een man van middelbare leeftijd uit zijn wagen stappen en zichzelf over zijn kruin wrijven. PELGRIM loopt als een bezetene naar buiten, LORANNE volgt hem.

PELGRIM (CONT'D)
(gebaart vanop afstand naar man)
Oei, oei. Ja, da's de mijne, sorry.

FRANCIS BOELS
De uwe?

PELGRIM
Ja, ik heb die juist gekocht - die
barbies, en ik kreeg als geste die
kar er gratis bij... ik dacht ik
parkeer die hier, maar dan toch
niet juist gezet (ziet schade aan
bumper) ah nee want voila, nee dit
neem ik op mij, mijn excuses.

Nog voor FRANCIS BOELS PELGRIM van antwoord kan dienen...

PELGRIM (CONT'D)
(bukt bij bumper en gaat er met z'n
hand overheen) Ja dat, meneer,
noemen we ook wel eens een deuk.

PELGRIM neemt polshoogte op van FRANCIS' humeur.

FRANCIS BOELS
Ja, licht hé, zullen wij even de
papieren invullen?

PELGRIM
Jaja. Hoe moet dat eigenlijk nu? Is
dit een voertuig?

FRANCIS BOELS

Ik zal mijn papieren wel invullen... ik ga er vanuit dat jij niks moet invullen, ik zal het wel eens navragen

PELGRIM

Ja, oprecht nog eens sorry, da's dat wieltje ook

FRANCIS BOELS

Wieltje?

PELGRIM

Ja, daarom mocht ik die meenemen. Ze gebruiken die niet meer in de speelgoedwinkel.

FRANCIS BOELS

Ah, nu ge het zegt dat is inderdaad een kar van mijn vrouw.

PELGRIM

(geamuseerd en het voorval bij deze compleet vergeten) Magnifiek, ge denkt de wereld is klein en dan toch... (gebaart) nòg kleiner.

FRANCIS BOELS

Ge hebt wel wat gekocht zie ik?

LORANNE PANDERS

(onderbreekt) Da's voor kunstwerk FRANCIS.

FRANCIS BOELS

Ah hier seh. Ons MARJAN heeft er zin in vanavond hoor!

PELGRIM wil antwoorden maar wordt onderbroken door een claxonerende auto.

PELGRIM

Ja, we moeten misschien even plaatsmaken hier hé.

Knullig raapt PELGRIM de gevallen barbies op en legt die terug in de kar. FRANCIS loopt richting zijn auto.

PELGRIM (CONT'D)

(roept na) We lossen dit op he! Ik woon in Het Mansoen, kent ge dat?

De ogen van FRANCIS gaan wijdt open van achter het stuur. Hij rijdt door, kijkt PELGRIM een laatste keer na, zwaait en houdt dan geconcentreerd zijn hoofd terug op de baan. Deze man heeft geld zoveel de zee diep is, hij doet hem denken aan Forest Gump.

EXT - TERRAS VAN BAMBOST - DAG

Naast twee lege bierglazen worden in close up twee nieuwe bierflesjes weggezet. PANDERS en PYNSEELS genieten nog steeds van het zonnetje op de dag des herens. STIJN wil inschenken, maar houdt halt, hij staart verbouwereerd voor zich uit.

STIJN PYNSEELS

(zet zonnebril langzaam af) Oei,
oei oei.

BRUNO PANDERS

(kijkt mee in de verte) How zeker.
Wat is dat?

STIJN PYNSEELS

Wat denkt ge?

BRUNO PANDERS

Oei, oei, oei.

STIJN PYNSEELS

Inderdaad ja.

BRUNO staat recht en loopt met stijve benen trager dan normaal weg van de tafel.

STIJN PYNSEELS (CONT'D)

Wat gaat gij doen?

BRUNO PANDERS

(al stappend, niet omkijkend) In
welke wereld nemen wij een kar mee
naar huis misschien?

STIJN PYNSEELS

Niet te zot hé!

BRUNO PANDERS

Nooit.

STIJN zet zijn zonnebril terug op, blijft kalm en licht geamuseerd kijken naar wat er zich in de verte afspeelt. In zijn hoofd maakt hij zich een voorstelling van de dialoog die zich wellicht zal afspelen. BRUNO loopt schuins over de straat op PELGRIM af en gebaart naar hem. PELGRIM wuift terug.

BRUNO PANDERS (CONT'D)

Dag meneer. Bruno, aangenaam. Ik ben hier vandaag in koerstenuue, maar morgen ziet ge mij in een andere tenue: die van agent.

PELGRIM

Ah, da's heel goed want ik heb u nodig. Ik ben daarnet met mijn kar tegen een auto gebotst.

BRUNO PANDERS

Ah?

PELGRIM

Het is te zeggen, ik ben niet zelf gebotst, de kar is gaan rijden op straat en boenk, een meneer reed daarop. De man van de vrouw van de speelgoedwinkel.

BRUNO PANDERS

FRANCIS?

PELGRIM

Ja, FRANCIS, dat zei LORANNE. Maar het was niet erg hoor, hij heeft zijn papieren ingevuld, maar ja, ik heb geen papieren om in te vullen dan hé maar die kar staat wel op vier wielen dus is dat technisch gezien... dan geen voertuig?

BRUNO PANDERS

Een vervoersmiddel. Een middel om iets in te vervoeren.

PELGRIM

(lacht uitnodigend) ja... De nagel op de kop

BRUNO PANDERS

Zeg en MARJAN of LORANNE vonden dat niet raar dat gij die kar meenam?

PELGRIM

Oh maar dat heb ik gevraagd!

BRUNO PANDERS

... ja? aan MARJAN?

PELGRIM

Jaja, dat zou ik nooit doen, zonder te vragen.

(MORE)

PELGRIM (CONT'D)

MARJAN zei wij hebben hier nog wat
oude karren staan en daar moogt ge
er een van meenemen want anders
staan die toch in de weg

BRUNO PANDERS

Is 't echt?

PELGRIM

Ja, maahaaaaar dus omdat dat
wieltje slecht is vanachter (bukt
zich snel en tikt ertegen) ziet ge?
Ziet ge? Daarom is die kar dus gaan
rijden van zichzelf

BRUNO PANDERS

Tegen de auto van FRANCIS

PELGRIM

pal erop ja, hij vond het niet zo
erg - voor zover ik kon zien, ik
heb FRANCIS mijn adres meegegeven,
hij mag altijd langskomen, gij ook
hoor

BRUNO PANDERS

Langskomen, Bij Het Mansoen

PELGRIM

Ah zo, gij weet dat al?

BRUNO PANDERS

Da's zeker, ik weet hier heel veel.

PELGRIM

Da's als agent een goed idee, om
dingen te weten!

PELGRIM nodigt PANDERS uit om mee te lachen maar stuit op een
muur van ernst.

BRUNO PANDERS

En ik weet wat voor type gij zijt

PELGRIM verstokt, zijn vermoeden is juist. Hij weet dat als
hij nu teveel ruimte neemt, hij het bij deze man volledig zal
verkorven

PELGRIM

Ah zo...

BRUNO PANDERS

Ja. Gij zijt zo'n typ die denkt dat hij maar alles kan doen en laten naar believen. ...

BRUNO kijkt even mijmerend op naar boven, licht theatraal volgens PELGRIM - die goed is in mensen "scannen". PELGRIM weet waar de klepel hangt: deze man heeft lol in dit soort gesprekken, ook op zondag.

BRUNO PANDERS (CONT'D)

En types zoals u hé, die helpen vroeg of laat alles om zeep. En dan zijn er types zoals mij... en die kunnen dat niet verdragen. En die gaan dan types zoals u goed in de gaten houden hé. Ah ja, da's logisch hé? Vindt ge niet?

PELGRIM

(speelt onderdanig) Ja... da's klinkt logisch.

BRUNO PANDERS

Ah voila. We leven niet in een moeilijke wereld hé, meneer ... ?

PELGRIM

(reikt hand uit) Staes. Johannes Staes.

BRUNO PANDERS

(beantwoord groet niet) Meneer Staes. Ik wens u een fijne zondag. Veilig thuis met die kar, nu, ik ga dat wel even navragen in de winkel ... niks persoonlijk hoor, da's mijn job hé... verstaat ge?

PELGRIM

Ja, tuurlijk, geen probleem.

BRUNO PANDERS

Twee schone woorden: geen probleem. Allez, ik gaan er voort ene drinken (kijkt denigrerend naar barbies en nadien PELGRIM recht in de ogen) Zeg, amuseert u nog hé..

BRUNO draait zich om en stapt terug richting STIJN. PELGRIM kijkt hem na. Ok, zijn entree kon beter, maar deze man overdrijft toch wel een beetje, neen? Het is mooi weer, de sfeer zit goed, jammer dat die man het zo moet verpesten.

Hij kijkt BRUNO nog even na en ziet dat die naast een andere man gaat zitten. Die heeft een zonnebril op, maar PELGRIM ziet dat hij het "target" van zijn blik is. De man kijkt hem strak aan, PELGRIM kijkt terug en fronst peinzend. De man die hij net sprak is niet de enige die hem in de gaten zal houden. Hij schudt met zijn hoofd en duwt de kar voorwaarts richting Het Mansoen. Nog 2,8 kilometer waarvan 1,3 op onverharde wegen.

INT - DE PAEPEGAAI - DAG

MARJAN is bezig met het afsluiten van de winkel. Ze zet nog enkele dozen klaar voor morgen. Ze hoort het geluid van de winkelbel en kijkt op van achteruit de balie. FRANCIS komt aangelopen.

FRANCIS BOELS
(al tijdens zijn loopspas) ge raadt
nooit wie ik ben tegengekomen

MARJAN DEPAEPE
die flierefluiter met zijn barbies?

FRANCIS BOELS
Ah.. ja

MARJAN DEPAEPE
precies op pelgrimstocht

FRANCIS BOELS
Zeg die kar, hij mocht die toch
meenemen?

MARJAN DEPAEPE
jooaa (tilt zware doos) die stond
toch alleen maar in de weg

FRANCIS BOELS
mja en dan in het midden van de weg
in de weg

MARJAN DEPAEPE
Heh wat?

FRANCIS BOELS
Ik ben daartegen gereden daarnet,
ik ben aan't rijden en ineens tjoef
die kar voor mijn neus

MARJAN DEPAEPE
Waarom?

FRANCIS BOELS

Een wielkje had hij gezegd ... en
hij zegt: ik woon in 'T Mansoen

MARJAN DEPAEPE

Ja 'k weet het...

FRANCIS kijkt even rond in de winkel, aarzeld en beslist dan
toch om ervoor te gaan:

FRANCIS BOELS

Ik had gedacht om wat te bakken
vanavond

MARJAN DEPAEPE

FRANCIS aub

FRANCIS BOELS

(geïrriteerd) ja ... (haalt
schouders op) er komt altijd wel
iets tussen

MARJAN DEPAEPE

we hadden beloofd om te gaan

FRANCIS BOELS

(draait zich om) jaja, 't is goed

MARJAN DEPAEPE

Meer dan 1200 euro aan poppen

FRANCIS BOELS

Wat? Ah ja (calculeert inwendig).
30 per stuk

MARJAN DEPAEPE

Wat is dat nu voor een beslissing
... om ineens zoveel tegelijkertijd
te kopen?

FRANCIS BOELS

Hebt gij enig idee hoeveel Het
Mansoen kost? Laat staan de
restoratie

MARJAN DEPAEPE

Een miljoen?

FRANCIS BOELS

Vervangt die 1 al maar door een 3

MARJAN DEPAEPE

(zet verder speelgoed weg) how
zeker... ben blij voor hem

FRANCIS BOELS
Wacht ik hier nog efkes?

MARJAN DEPAEPE
Als ge wilt, ik ben bijna klaar

FRANCIS draait zich om richting de pokemonkaarten en neemt een klein pakje vast.

FRANCIS BOELS
Da's toch raar hé... (tuurt naar de kaarten)

MARJAN DEPAEPE
Wat?

FRANCIS BOELS
Ineens is dat terug in. Wie beslist dat toch?

INT - HET MANSOEN - SCHILDERKAMER - VALAVOND

Op de tonen van het nummer "One The Road Again (Canned Heat)" zien we schilderij na schilderij passeren. Sommigen bevatten gelijmde barbies of stukken ervan, sommigen niet. De schilderijen maken een 'Pollockachtige' indruk. We houden halt bij het laatste schilderij: dat wordt plotsklaps bespat met verf. Een man gehuld in een lendedoek staat in een behoorlijk grote kamer bomvol schilderijen, verfpotten en een stapel barbiepoppen in de hoek.

PELGRIM spreidt zijn armen wijdt naar boven en laat ze dan terug zakken naar beneden, hij doet een soort van groet. Hij loopt richting een tafeltje in de hoek en grijpt naar de wijnfles die daar staat, schenkt tevergeefs een glas in...

PELGRIM tuurt naar zijn pas bevleekte canvas, schiet dan zijn korte broek, een afgerafelde T-shirt en zijn overcoat aan.

De voortuin van het Mansoen doet denken aan Versailles: symmetrisch, beredeneerd, wiskundig. De zon is onder, her en der in Het Mansoen branden lichten, de muziek verspreidt zich over nogal wat hectaren. Bij het riviertje liggen twee zwanen rustiek voor zich uit te kijken terwijl een bluessong over het landschap galmt.

Van achter de fontijn op de oprijlaan gaat een riante dubbele voordeur open, een man stapt naar buiten in relatief snelle tred. PELGRIM zet het op een wandelen.

Zo leert hij de weg nog eens kennen en daarbij: wandelen is goed voor zijn bloedsomloop. Hij rookt al genoeg sigaren, drinkt al voldoende wijn. Elk gewicht heeft een tegengewicht nodig, vindt PELGRIM. Niets beters dan een nachtwandeling in het bos. We zien PELGRIM de zorgvuldig ontworpen symmetrie van de voortuin lukraak doorkruisen terwijl hij zijn groene hoofdtelefoon opzet. Hij zingt: "Oh I wonder... yeah... I wonder when they're gonna destroy your faaaace." Hij verdwijnt uit het mystieke verstilde landschap.

INT - KROEG VAN BAMBOST - VALAVOND

Een kroeg zoals je die al wel eerder hebt gezien. Plakkaat van biermerk naar keuze aan de buitenkant, ruimte voor vier tafeltjes op het terras, niet meer. Een bruine toog en tapkranen die nog wel eens een kuisbeurt kunnen gebruiken. In de hoek van de kroeg nemen drie mannen een slok van hun bier. De eigenaar van de kroeg, ROLAND VAN BAMBOST, spoelt glazen in de wasbak.

BRUNO PANDERS

En dus ik zeg hem: we leven niet in
een moeilijke wereld hé meneer
STAES

GERARD BOELS

En ge zijt zeker dat hij het is?

KEVIN GEYSELS

Wie zou dat anders kunnen zijn,
GERARD?

GERARD BOELS

(stemt in)

BRUNO PANDERS

Maar ge moet weten: dat mocht dus
van die kar

GERARD BOELS

Van MARJAN

BRUNO PANDERS

Ja

KEVIN GEYSELS

mensenlief

GERARD BOELS

En hoe reageerde onze FRANCIS
daarop?

BRUNO PANDERS
 Naar het schijnt vriendelijk,
 gewoon ja

GERARD BOELS
 Het zou anders zijn geweest moest
 MARJAN daar hebben gestaan in zijn
 plaats

KEVIN GEYSELS
 (lacht)

BRUNO PANDERS
 ik denk inderdaad dat onze vriend
 veel geluk heeft gehad

KEVIN GEYSELS
 Geluk blijft niet duren

GERARD kijkt KEVIN vragend aan, BRUNO bevestigt en neemt een
 slok.

KEVIN GEYSELS (CONT'D)
 Ik ben al lang... (wordt
 onderbroken)

ROLAND VAN BAMBOST
 Godverdoeme!

BRUNO, KEVIN & GERARD kijken op naar VAN BAMBOST.

ROLAND VAN BAMBOST (CONT'D)
 ai ai ai

Er druipt een vieze drap omhoog vanonder een van de
 tapkranen. VAN BAMBOST zoekt een vod om die te tempen.

BRUNO PANDERS
 (geamuseerd) ah, dat is wat gij ons
 verkoopt, ROLAND?

ROLAND VAN BAMBOST
 Vergif is het sowieso al hoor, wat
 ge drinkt, een beetje schimmel
 daarbij gaat daar niet zo rap veel
 aan veranderen

De heren slaan de glazen tegen elkaar, een aarzelende KEVIN
 als laatste.

EXT - KLEINE SPEELTUIN - LATE AVOND

We zien een meisjeshoofd half begraven onder een wollige lentejas. Naarmate de camera traag uitzoomt, kunnen we twee love birds waarnemen die pas komen piepen: "JACCO VAN BAMBOST en FLOOR PYNSEELS sitting in a tree: K I S S I N G"

JACCO houdt zijn arm rond FLOOR en kijkt gelukkig voor zich uit. Zijn blik verradt evengoed gedachten: het is moeilijk te geloven dat hij de meid die hij wilt hier bij zich heeft hier op dit bankje, maar toch is het zo. Hij vraagt zich af hoe hij daarvoor heeft kunnen zorgen.

FLOOR PYNSEELS

(kijkt naar boven, ziet niet meer dan JACCO's nek) Ik moet door

JACCO VAN BAMBOST

Mja... (gaat met zijn hand door FLOORS haar)

FLOOR PYNSEELS

Ik heb echt geen zin om morgen terug Lego uit te pakken

JACCO VAN BAMBOST

(staart voor zich uit in de leegte) Da's waarom ze films maken...

FLOOR PYNSEELS

Héh?

JACCO VAN BAMBOST

Om te verkopen, omdat speelgoed meer opbrengt dan de films zelf... daarom blijven ze die maar uitmelken en melken as een koe

FLOOR PYNSEELS

(flirtend) is 't echt?

JACCO VAN BAMBOST

Tot dat ge denkt die uiers daar zit nu toch echt niks meer in

FLOOR PYNSEELS

Tssss (lacht)

JACCO VAN BAMBOST

Maar toch... drup drup drup er zit àltijd nog meer in, altijd en ge denkt waarvan halen ze het?

(MORE)

JACCO VAN BAMBOST (CONT'D)

De allergrootste slechterik die wij
ooit kenden... heeft nog een broer -
tadaaaaaam

FLOOR PYNSEELS

(lacht)

JACCO VAN BAMBOST

En "whattayaknow" die is nòg enger
dan diegene waarvan wij dachten:
sow, dit moet de grootste
slechterik zijn die wij ooit hebben
gezien

FLOOR blijft doorlachen, en legt zich nu languit op de bank
met haar hoofd op JACCO'S schoot.

JACCO VAN BAMBOST (CONT'D)

En dan... (handgebaar) tromgeroffel
(klopt op de bank boven FLOOR)...
wait for it ...

FLOOR spint van het lachen.

JACCO VAN BAMBOST (CONT'D)

Weeeeeeeit for it... bam!
Legodozen. Miljoenen. Printen maar,
de vrachtwagen in. En dan: kopen
slet. Kopen zult gij doen. Star
Wars lego in uw strot.

FLOORS lachsalvo's ebben gestaag weg.

JACCO VAN BAMBOST (CONT'D)

Ik snap niet dat gij daar nog
werkt.

FLOOR PYNSEELS

Zeg. Wat is het verschil? Jullie
verkopen toch ook iets in het café?

JACCO VAN BAMBOST

Troost

FLOOR PYNSEELS

Heh?

JACCO VAN BAMBOST

Bompa zegt dat wij troost verkopen.
(imiteert) "JACCO - als gij denkt
dat wij hier drank verkopen, dan
zijt gij effectief even dom als uw
vader.

(MORE)

JACCO VAN BAMBOST (CONT'D)

Wij verkopen hier de ruimte om uw gevoelens en gedachten de vrij loop te laten - dat verkopen wij, wij verkopen troost."

FLOOR PYNSEELS

Zo had ik dat nog nooit bekeken.

JACCO VAN BAMBOST

Ge verkoopt geen stofzuigers hé maar het gevoel dat ge krijgt bij het zien en ruiken van een propere frisse living.

FLOOR PYNSEELS

(flirterig) mind is blown...

JACCO VAN BAMBOST

blown like a scone

JACCO'S hand beweegt naar FLOORS buik. Het hand maakt zachte ronddraaiende bewegingen, het is op verkenning uit, zoals een dobberend bootje op een kalm meer, doelloos op zichzelf. FLOOR beweegt haar hoofd omhoog in een poging hem te zoenen, JACCO komt haar tegemoet. Ze zoenen innig, en elke keer lijkt het alsof de intensiteit nog dat stapje omhoog gaat - laat maar komen - denken zij beiden - die intensiteit, dat bad van hartstochtelijk onaangeroerd idealisme. FLOOR houdt halt.

FLOOR PYNSEELS

Ik moet door.

EXT - BUSHALTE LANGS EEN STEENWEG - NACHT

Grijzend lang krullend haar deinst op en neer onder een pet. De krullen bewegen voort op de cadans van de muziek die we kunnen waarnemen. Een doorsnee mens zal oordelen dat het volume van de hoofdtelefoon van PELGRIM ondraaglijk luid staat: zo heeft hij het graag. Naast zijn achterhoofd zien we strakke witte strepen langzaam wegebben. PELGRIM is "on the road again."

We zien hem wandelen aan de overkant van de straat vanuit een bushalte. Drie asielzoekers zitten er op de bankjes met voor zich hun koffers en enkele plastic zakken gevuld met spullen. Ze staren leeg voor zich uit. Het feit dat de toch wel opvallende verschijning PELGRIM passeert aan de overkant lijkt hen niet echt te deren. Ze wachten. PELGRIM kijkt naar opzij, net zolang tot zijn nek de buigingsgraad niet meer aankan. Raar - denkt hij bij zichzelf. Zou er op dit uur nog een bus rijden? PELGRIM vervolgt zijn tred en zingt. "going up to the country... I'm going where the water tastes

like wine"

INT - HUIZE KEVIN & ELLA - LIVING - LATE AVOND

We zien het silhouutte van een vrouw met sierlijk en verzorgd lang haar - het raakt net niet de toetsen van de piano. ELLA's elegante lange vingers wel, die spelen Chopin. De living waarin deze naturelle verschijning piano speelt, bevat duidelijk Japanse elementen. Haar serene pianospel wordt in een flits overstemt door het geluid van een sleutelbos die op een tafel valt. ELLA stopt met spelen, ademt even in en draait haar hoofd. In de deuropening staat een onstabiele man, als een ouderwetse metronoom die heel traag ingesteld staat, links, rechts, links, rechts.

ELLA PYNSEELS
Hoe was het op 't werk?

KEVIN GEYSELS
Hetzelfde

ELLA PYNSEELS
Ok

KEVIN hoopt dat hij gewoon naar boven kan zonder veel boe of ba. De huidige atmosfeer in het huis stoort ELLA - diegene die KEVIN mee naar huis neemt dan toch - zijn cocktail van van alcoholpromilles en ontkenning belichaamt zowat de tegenstelling van waar ELLA voor staat: zuiverheid en eerlijkheid. KEVIN klopt met zijn knokels twee keer zacht op de plint grenzend aan de deur, keert zich om en loopt stilzwijgend de trap op.

ELLA PYNSEELS (CONT'D)
(roept wrang na) Daahaag.

KEVIN GEYSELS
Ik ga gamen

EXT. NACHTWINKEL KASJMIR - LATE AVOND

Het geluid van "nachtwinkelbelletjes" weerklinken wanneer PELGRIM de deur opent. Zoals het de infrastructuur van een nachtwinkel betaamt, kijkt PELGRIM rechtstreeks op de balie van de eigenaar. Enkel rechts is er nog een inham waar de belangrijkste producten staan: alcohol die al gekoeld is, choco, wc papier, mayonaise, chips en laat ons vooral niet vergeten: een koeling die op haar beurt dan weer de belangrijkste producten bevat: diepvriespizza's, snacks van Mora en een nauwkeurig gekozen selectie ijsjes die nog net

niet vervallen zijn. PELGRIM weet waarnaar hij op zoek is: rode wijn.

De bebaarde man met bloeddoorlopen ogen achter de kassa kijkt een kwart ongeïnteresseerd op naar PELGRIM, kwart op zijn smartphone, kwart naar de tv in de rechterbovenhoek waarop een of andere soap speelt uit zijn thuisland. Met het laatste kwart van zijn blik houdt hij de airco in het oog: die werkt niet meer goed.

PELGRIM

Zeg, welke rode wijn raad jij zoal aan?

NACHTWINKELUITBATER

(staat op) deze bro

PELGRIM

Magnifiek, hebt gij daar twee van?

NACHTWINKELUITBATER

Zeker bro

PELGRIM

Gij kunt mij toch verzekeren dat ik hier geen hoofdpijn van ga krijgen hé?

NACHTWINKELUITBATER

Tuurlijk bro

PELGRIM

(aarzelend) ok dan

De nachtwinkeluitbater tikt de wijn af.

NACHTWINKELUITBATER

Da's 10 euro bro

PELGRIM

Dat bedrag vertrouw ik

NACHTWINKELUITBATER

Ok bro - zakje?

PELGRIM

Neeje, neeje, oei geen zakjes

NACHTWINKELUITBATER

Voor het milieu inderdaad, niet nodig hé

PELGRIM

goh het milieu ... vooral het
geluid als die flessen tegen mekaar
tikken heel de weg - da's om zot
van te worden - tik tik tik nee
dank u - en pas op - het is toch
langer dan ge denkt van bij mij
thuis naar hier

NACHTWINKELUITBATER

ja bro?

PELGRIM

Ik dacht... we gaan nog maar eens
weer te voet maar twee keer op een
dag is er toch teveel aan vind ik,
nu ik hier sta hé

NACHTWINKELUITBATER

Ok bro, zie u later

PELGRIM snapt de cue. Hij zet zijn hoofdtelefoon weer op,
grijpt naar de flessen, draait zich om in één vlotte beweging
en trapt de deur van de nachtwinkel relatief voorzichtig
open.

PELGRIM

(roept na) Later, brooow! (zingt
mee) "won't you find out... the
circumstances"

Wild tienerhaar wappert in de wind, vage huizengevels vliegen
voorbij. Er is er eentje smoorverliefd en haar naam is FLOOR
PYNSEELS, het is haast alsof ze niet kan stoppen met
glimlachen als ze aan JACCO denkt. Ze draait haar stuur en
fiets de bocht om -

PELGRIM (CONT'D)

(schreeuwt) "how'd you get a name
like crazy little thing"

FLOOR schrikt zichzelf een ongeluk, kan PELGRIM nog op het
nippertje ontwijken maar haar bocht is te scherp. Haar wiel
eindigt dwars en ze vliegt over haar fiets heen. PELGRIM
draait zich om, zet zijn hoofdtelefoon af en loopt op haar
af. We zien een fietswiel naspinnen en horen vanuit de verte
iemand roepen:

JACCO VAN BAMBOST

FLOOR!

PELGRIM knielt en meet de schade op - die bevalt hem niet. Er
loopt een bloedspoor over FLOORS kruin. Ze huilt en oogt
paniekerig.

PELGRIM

Jaja, dat is niet goed hier (weet met zichzelf geen blijf)... neenee, niet goed

FLOOR begint luider te huilen en meer in paniek te raken.

PELGRIM (CONT'D)

(zwaait met rechterhand) Allo?
FLOOR is het hé? Hoort gij mij?

FLOOR PYNSEELS

(roept) jaaa, wat denkt ge zelf, ik heb zeer

PELGRIM

Jaja... (weet met zichzelf geen blijf, kijkt verdwaasd rond)

JACCO komt als een bezetene vanuit de verte aangelopen, hij knielt naast PELGRIM en duwt hem half weg

JACCO VAN BAMBOST

Allo, FLOOR... hoort gij mij?

FLOOR PYNSEELS

(kerft machteloos omhoog richting god) jaaaaaaaaa fokking hell, - breng. Mij. Weggggg!

PELGRIM

(richting JACCO) ik ben hier te voet...

JACCO VAN BAMBOST

Ik ook

FLOOR huilt nu onophoudelijk schokkend door.

JACCO VAN BAMBOST (CONT'D)

Wij gaan NU iemand halen!

PELGRIM

Zullen we niet de 112 bellen?

JACCO VAN BAMBOST

Maar dan duurt dat toch te lang eer die komen?

PELGRIM

Zo goed ken ik het dorp nog niet, maar ik zou bellen

JACCO VAN BAMBOST
Ok (neemt telefoon bij de hand)

PELGRIM
(richting FLOOR) sorry dit was niet
mijn bedoeling, meisje

FLOOR heeft geen energie meer over om te antwoorden. Ze spaart die en trekt zich terug in "staarmodus": de sterren zijn beter gezelschap dan deze twee vreemde vogels. Ondanks de hectiek van het moment en de pijn die ze verduurt, krijgt ze schrik: ze mag niet hopen dat dit is hoe JACCO er later uitziet? Die twee trekken opvallend hard op elkaar qua doen en laten.

JACCO VAN BAMBOST
(richting FLOOR) Ze zijn er binnen
vijf minuten zeggen ze

FLOOR snikt zachtjes. PELGRIM biedt zijn overcoat aan om over FLOOR te leggen - JACCO maakt fysiek duidelijk dat hij liever in bloot bovenlijf zit dan de jas van deze wildvreemde man aan te nemen.

INT - HUIZE BOELS DEPAEPE - KEUKEN - LATE AVOND

Meel waait op, handen kneden als een bezetene deeg - even voelen - nee, hij is nog niet klaar - het geheim van goede deeg is dat er geen lucht meer in zit, goede deeg bestaat uit één geheel, in de wereld van het bakken zijn luchtbelllen holle delen binnen het geheel

FRANCIS zet zijn schouders in de strijd om de deeg extra te kneden. Op de achtergrond speelt een song van Nick Cave

"... hey... how... oh no no don't you know" zingt Cave

MARJAN leunt tegen de deuropening van de keuken, ze draagt een semi-chique jurk. FRANCIS laat zijn ogen op haar vallen, zwijgend. MARJANS ogen vallen op een "bemeeld" en vochtig vodje papier op het aanrecht, ze loopt er zonder aarzelen op af.

MARJAN DEPAEPE
FRANCIS... die factuur

FRANCIS BOELS
Dat maakt toch niet uit ...(kneed
verder) - da's tegenwoordig
allemaal digitaal

MARJAN DEPAEPE

Ah dus dragen we geen zorg meer
voor papier

FRANCIS BOELS

Schat, we hebben daar oneindig veel
kopieën van in de cloud

MARJAN DEPAEPE

Ik geef u nog twee minuten om u te
bedenken

FRANCIS BOELS

ik ga niet mee

MARJAN DEPAEPE

FRANCIS aub

FRANCIS BOELS

MARJAN die mensen gaan daar niet
dood van hoor, die zeggen niet "oh
nee FRANCIS is er niet, kom blaas
alles maar af

MARJAN DEPAEPE

Daar gaat het niet om

FRANCIS BOELS

Nee?

MARJAN DEPAEPE

Nee. ...

MARJAN zet enkele stappen achteruit en kijkt FRANCIS aan.
FRANCIS kijkt omlaag naar zijn deeg en blijft kneden als een
bezetene.

MARJAN DEPAEPE (CONT'D)

Goed bezig, heel goed bezig.

MARJAN grijpt haar autosleutels en loopt door de keukendeur
naar buiten. Het geluid van haar hakken deinst langzaam uit.

EXT. NACHTWINKEL KASJMIR - LATE AVOND

Flikkerende blauwe lichten van een ambulance gaan in dialoog
met de neon-lampen van nachtwinkel Kasjmir. Een brancard
wordt uit de ambulance geladen en opgesteld. PELGRIM krabt
zich over zijn kruin, we zien de uitbater van Kasjmir nu met
de helft van zijn blik naar zijn smartphone kijken en met de
andere helft naar buiten.

Een ambulancier is ondertussen naast FLOOR geknield - we horen haar FLOOR iets vragen op de achtergrond

AMBULANCIER 1

Wat is uw naam?

FLOOR PYNSEELS

FLOOR

AMBULANCIER 1

Hoeveel vingers steek ik op?

FLOOR PYNSEELS

Zeven

FLOOR wordt op de brancard gedragen. JACCO vraagt of hij mee mag: dat mag. Hij wordt aangesproken door de andere ambulancier.

AMBULANCIER 2

Zijn de ouders verwittigd?

JACCO VAN BAMBOST

Goh, euh, nee eigenlijk.

AMBULANCIER 2

Gij zijt haar vriend?

JACCO VAN BAMBOST

(twijfelt) Euh...

FLOOR PYNSEELS

(roept overstuur van de ambulance)
Kerel gij zegt nu beter "ja" of we hebben daarjuist voor de laatste keer gemuild

JACCO VAN BAMBOST

ja, ik bevestig bij deze

AMBULANCIER 2

(glimlacht) ah voila voor alles een eerste keer - verwittig jij de ouders aub?

JACCO VAN BAMBOST

Ja

AMBULANCIER 1

On Y Va!

PELGRIM onderbreekt eigenhandig zijn verlamdend piekermoment en stapt op de ambulance af. Vlak voordat de deuren sluiten, richt hij zich tot JACCO.

PELGRIM

Ik heb dat zo niet bedoeld. Ik heet
JOHANNES, ik woon in Het Mansoen,
ik ga dit oplossen - kom zeker
langs, ge kunt mij altijd vinden

JACCO kijkt PELGRIM dof aan.

JACCO VAN BAMBOST

We zullen u wel weten te vinden
dan.

De deuren van de ambulance slaan dicht, die vertrekt in
sneltempo. PELGRIM blijft verstokt achter. De flessen wijn
liggen op een mini perkje gras aan de Kasjmir. Hij loopt
erheen, bukt zich en raapt ze op. Hij zet zijn wandeling
voort, maar laat zijn hoofdtelefoon even af. Gedachten over
wat er zich net afspeelde, malen door zijn hoofd. Die meid
kwam toch inééns de hoek omgefietst, nee? Hijzelf is te voet,
ok hij zong misschien wat luid, maar... Qua snelheid... Is
zij verschoten van hem of is het eerder andersom? Waarom moet
die nu ook vallen op haar hoofd... Eerste week... En die kar.
Wat is nu de kans - die stond vast. Hij gaat nog goed veel
moeten schilderen om deze dag uit zijn hoofd te zetten. Tijd
genoeg echter. Deze wandeling zal hij nog veel doen: 2,8
kilometer waarvan 1,3 op onverharde wegen.

INT - HUIZE GEYSELS PYNSEELS - GAME KAMER - NACHT

Telkens wanneer ELLA haar hoofd tussen de deur steekt om naar
KEVIN te kijken wanneer hij gamet, krijgt haar liefde voor
hem een deuk. Hij dronk waarschijnlijk al genoeg op café en
nu pronkt er op zijn "game deck" nog een opengetrokken halve
liter. En maar springen en bukken en knallen met een of
andere rondborstige deerne waarvan ge zo de string tussen
haar billen kunt wegpulken met de tippen van uw vingers. Hij
zou beter nog eens aan die van haar zitten in plaats van hier
weg te kwijnen als een 'goblin' die zijn gevoelens niet onder
ogen durft komen. Het heeft geen zin hier nu over te
beginnen, weet ELLA, dan raakt hij alleen maar overstuurd.
Maar vroeg of laat gaat hij toch zijn gedrag onder ogen
moeten komen... Niet vanavond dus. ELLA loopt naar KEVIN toe
en legt haar hand zachtjes op zijn schouder. KEVIN kijkt
enkele miliseconden op maar besteedt verder geen aandacht aan
haar.

ELLA PYNSEELS

Ik ga slapen

KEVIN GEYSELS

(dof) Ok

ELLA keert om en loopt richting slaapkamer. Haar gezicht verraadt toenemende bezorgdheid.

EXT - BUSHALTE LANGS STEENWEG - NACHT

PELGRIM heeft ondertussen zijn hoofdtelefoon terug opgezet. Hij "schuifelt" voort op zijn afgetrapte sportschoenen langs de steenweg bij nacht met in elk hand een fles rode wijn.

"now do the low yo yo yo yo..." zingt hij mee. De voorvallen van vandaag is hij verre van vergeten, maar hij beslist hierdoor zijn eigen humeur niet te laten vergallen. Hij kan hier vanavond toch niets meer aan veranderen? Morgen is er alweer een dag met nieuwe uitdagingen... Het zoeken van een bloemenwinkel, uitvogelen waar dat meisje zich bevindt, misschien even gaan spreken met de ouders?

"find out what my fingers have been doin'... don't anybody tell her!" krijst hij met zwalpend hoofd, zijn loopspas versnelt, zijn "schildershigh" spreekt weer tot hem!

"fast goes fast, slow goes slow, the rich goes rich and the poor goes poor and everybody doin' the low yo yo yo ... stuff."

Al lopend kijkt PELGRIM naar de bushalte aan de overkant van de straat. Zij zitten daar dus nog steeds te verkleumen... Met hun koffers en zakken. Het licht van een straatpaal knippert te pas en te onpas op een gedeelte van de bushalte. PELGRIM probeert hun gezichten te lezen. Voor zover hij kan zien, ogen deze mensen er niet echt gerust uit. PELGRIM steekt de straat over en gebaart naar hen. Een licht bebaarde man met lege ogen staat recht en wacht af. De andere twee blijven zitten, met een al even holle blik in hun ogen. Die blik bevat een soort diepte waarvan PELGRIM vermoedt dat hij deze nog niet heeft mogen ervaren.

PELGRIM

Hallo? Alles in orde hier?

RAYAN HATIM

(?) ...

PELGRIM

De bus komt niet meer hoor, zou ik denken... op dit uur?

RAYAN HATIM

Bus. Wij wachten hier.

PELGRIM

Ja, op Godot.

RAYAN HATIM

Godot

PELGRIM

Wachten Op Godot... dat betekent
dat ge hier eeuwig kunt zitten en
dat er dus niks gebeurt

RAYAN probeert de woorden van PELGRIM te ontcijferen maar slaagt hier niet in. NESRINE BADAWI, een vrouw met hijab, kijkt RAYAN vragend aan. De derde man - RA'UF IQBAL - blijft levensloos voor zich uitstaren.

PELGRIM (CONT'D)

Ah. Engels. English?

RAYAN HATIM

A bit.

PELGRIM

Français?

RAYAN HATIM

Oui, un peu.

PELGRIM

Et voila on est partie (handen
breed), c'est magnifique .. .en We
zijn vertrokken

RAYAN vraagt zich af of het de moeite is te investeren in dit gesprek. Deze man komt vreemd bij hem binnen. Maar wat als de bus inderdaad niet meer komt? Die moest er al drie uur zijn.

RAYAN HATIM

Le bus. Elle n'arrive pas?

PELGRIM

Aaaah. Non. Pas du tout: parce que,
... c'est trop tard maintenant

RAYAN HATIM

Ah.

NESRINE toont nu ook stilaan meer interesse in het gesprek. Haar engels is beter dan haar frans, maar het woord 'bus' is haar na het doorkruisen van elf landen meer dan bekend. Het feit dat dit woord in ongeveer eender welk Europees land identiek is, helpt in deze.

NESRINE BADAWI

The bus? It is not coming?

PELGRIM

(overtuigd) Yes: that's it. What I am trying to say. The bus is NOT coming.

NESRINE en RAYAN spreken tegen elkaar in het Aramees.

NESRINE BADAWI

Dus de bus komt niet?

RAYAN HATIM

Dat lijkt er wel op.

NESRINE BADAWI

Dan kunnen we hier nog lang zitten wachten.

RAYAN HATIM

Ja.

PELGRIM tuurt geïnteresseerd naar hen.

PELGRIM

I have a big house, huge as a matter of fact, really huge, moi j'ai une maison grande, très grande. You can sleep there, vous pouvez dormir la... All you have to do is follow me. Vous devez... Suivre. Suivez -moi.

NESRINE en RAYAN kijken elkaar twijfelend aan en gaan door in het Aramees.

NESRINE BADAWI

Als ik moet kiezen: graag een bed. Ik ben hier aan het verkleumen van de kou en er komt duidelijk geen bus meer.

RAYAN HATIM

Ok. Maar moeten wij deze man volgen? Kijk dan naar zijn handen: 2 flessen wijn... op dit uur? Da's toch niet normaal.

NESRINE BADAWI

Is er nog een andere man om te volgen? Ik zie hier niemand hoor.

RAYAN HATIM

Mja.

NESRINE BADAWI

Kom, genoeg geweest. Op naar dat grote huis waarover hij spreekt. Eenmaal... andermaal?

RAYAN HATIM

Ok. laten we gaan

De Syrische NESRINE grijpt naar een rolkoffer en een grote plastic zak. Ook de andere twee Syriërs volgen haar voorbeeld.

PELGRIM

(enthousiast) Yes, come with me!

Het viertal vertrekt langs de steenweg bij nacht. PELGRIM kijkt nog even om: ze hebben het begrepen want ze volgen.

PELGRIM (CONT'D)

(kijkt al lopend achterom) Een paar honderd meter en dan door het bos. Then we go through the forest? La forest

RAYAN houdt halt.

RAYAN HATIM

(Aramees richting NESRINE) het bos? Niks van, zot.

NESRINE BADAWI

Dóór het bos zegt hij, niet in het bos

RAYAN HATIM

Pffft... wijn drinken in een bos is geen bed. Dit is uw beslissing, niet de mijne.

NESRINE BADAWI

Juist, de mijne en daarom lopen wij nu door want ik wil een bed voelen

RAYAN HATIM

Ja, baas

NESRINE BADAWI

Hoor ik u nog? Ik heb ons anders wel tot hier gebracht hoor

PELGRIM wacht geduldig af. Zit er hier een haar in de boter? RAYAN kent zijn plaats. Hij knikt en glimlacht bemoedigend naar NESRINE.

Zij beantwoordt zijn glimlach met een moederlijke onvoorwaardelijke liefde. Ze vervolgen allen hun weg.

INT - INKOM / HAL ZIEKENHUIS - NACHT

Burgemeester STIJN PYNSEELS crosst de ingang van het ziekenhuis door op weg naar de balie, hij arriveert half buiten adem.

STIJN PYNSEELS
FLOOR PYNSEELS

MEDEWERKSTER BALIE
Ja? Hoe kan ik u helpen?

STIJN PYNSEELS
Mijn dochter is hier opgenomen, ze is gevallen

MEDEWERKSTER BALIE
FLOOR PYNSEELS... (typt)... kamer 345, da's hier de trap op, de lift nemen, derde verdieping eerste gang rechts

STIJN PYNSEELS
Danku (tikt twee keer op de balie)

STIJN volgt in looppas de aangewezen weg.

INT - KAMER IN ZIEKENHUIS - NACHT

Het slapende, lamme gezicht van FLOOR ziet er op een bepaalde manier best gelukzalig uit. Dit heeft misschien te maken met de pijnstillers waaronder ze op dit moment zit. Haar hoofd werd tijdens de afwezigheid van STIJN genaaid en verzorgd. STIJNS vrouw LORANNE ligt schuins, half ingedommeld in de hoek op een stoel. JACCO zit op een stoel aan haar bed naar haar perfecte prinses te staren, schrikt op wanneer de deur gezwind openwaait.

STIJN PYNSEELS
Ah hiere seh! en verder ook een goeie avond

LORANNE schrikt recht en wordt instant boos.

LORANNE PANDERS
Ja da's klasse, STIJN, da's pure klasse laat ons anders verschieten een kot in de nacht en brengt iedereen nog meer in paniek

STIJN grijpt naar de eerste stoel die in zijn gezichtsveld komt.

STIJN PYNSEELS

Ja, zeg. Wat is dit nu voor iets?

LORANNE PANDERS

Ja... (kalmeert langzamerhand) wat eigenlijk (oogt richting JACCO)

STIJN PYNSEELS

(richting JACCO) Awel?

JACCO VAN BAMBOST

Ja... ze is gevallen met de fiets...

LORANNE PANDERS

Nee, zo niet hé JACCO

STIJN PYNSEELS

(buigt gestresst naar voren) zie goed JACCO, in uw marihuanakop is dit moeilijk te begrijpen maar gij bevindt u hier tegenover twee mensen die héél kwaad gaan worden van zodra dat ze doorhebben dat gij niet alles vertelt

STIJN wordt onderbroken

JACCO VAN BAMBOST

(kijkt STIJN recht aan) We waren in het park, wij zijn samen

STIJN draait met zijn hoofd omwille van zijn temperament. LORANNE zou dit ook graag doen, maar is hier te voldragen voor.

LORANNE PANDERS

Samen... allé: goe, hé STIJN?

STIJN PYNSEELS

(kijkt geërgerd naar beneden) ja éél goe. Hoe lang al?

JACCO is te hard onder de indruk van de "zilverrug". Hij weet niet of het een goed idee is om meteen te antwoorden. STIJN ziet hem twijfelen.

STIJN PYNSEELS (CONT'D)

Hallo? (zwaait)...

JACCO kijkt naar beneden.

STIJN PYNSEELS (CONT'D)
 (richting JACCO) Hoeveel is zes
 maal zes?

LORANNE PANDERS
 STIJN, alstublieft! ...

LORANNE staat per direct recht en tuurt bezorgd uit het raam.

JACCO VAN BAMBOST
 FLOOR fietste door, ik bleef nog
 even zitten en ik hoorde haar
 vallen om de hoek van de
 nachtwinkel.

STIJN PYNSEELS
 Ah. En wat hebt gullie daar gedaan
 aan de nachtwinkel?

JACCO VAN BAMBOST
 Niets... Wij waren in het park,
 FLOOR viel van haar fiets aan de
 nachtwinkel. En ik liep eropaf...
 En ik zie haar liggen en naast haar
 zit een man, echt ne rare.

STIJN PYNSEELS
 Een man?

JACCO VAN BAMBOST
 Met lang vies haar en een groene
 koptelefoon

STIJNS adem stukt in zijn keel. De temperatuur van het bloed
 dat door zijn aderen stroomt, stijgt instant. Hij voelt zijn
 aderen op zijn bovenarmen opspannen...

JACCO VAN BAMBOST (CONT'D)
 En verfplekken op zijn broek...

Het bloed tikt in pulserende bewegingen tegen STIJNS slaap

JACCO VAN BAMBOST (CONT'D)
 En een lange jas

De muren rondom STIJN kruipen dichterbij, hij krijgt een
 intens benauwd gevoel, alsof hij adem tekort komt en
 tegelijkertijd meer adem inneemt dan hij zou moeten. LORANNE
 en JACCO zien dat er iets niet pluis is.

JACCO VAN BAMBOST (CONT'D)
 En ... het leek alsof hij haar al
 kende

STIJN staat overstuur recht, grijpt zijn jas en loopt richting deur.

STIJN PYNSEELS
(zwetend, richting JACCO, wijzend)
wij... zijn nog niet klaar.

LORANNE voelt het al aan haar theewater. Ze volgt STIJN naar buiten de gang in, maar de woeste stier is niet meer in toom te houden. PYNSEELS snelwandelt net niet schuimbekkend de lange gang af. LORANNE wil hem tegenhouden, maar daar slaagt ze niet in.

STIJN PYNSEELS (CONT'D)
(niet omkijkend) gij blijft bij ons
FLOOR

LORANNE PANDERS
STIJN! STIJN! Wat gaat ge doen?
STIJN!

EINDE AFL1